

MỤC LỤC

LỜI MỞ ĐẦU.....	5
CHƯƠNG 1: NHỮNG CUỘN LÔNG TRÒN.....	7
CHƯƠNG 2: VỀ NHÀ.....	11
CHƯƠNG 3: CÓ GÌ ĐÁNG CƯỜI ĐẤU.....	14
CHƯƠNG 4: HỒI TƯỞNG.....	18
CHƯƠNG 5: CẢI NHAU NẢY LỬA.....	21
CHƯƠNG 6: TÍ HON!.....	26
CHƯƠNG 7: CHUYỆN GÌ ĐANG XẢY RA VẬY?.....	31
CHƯƠNG 8: BÁC PIP?.....	35
CHƯƠNG 9: NẮC CỤT LÀ GÌ?.....	43
CHƯƠNG 10: CHO TỔ ĐI CÙNG ĐƯỢC KHÔNG?.....	49
CHƯƠNG 11: TÌM CÁCH CHỮA TRỊ NÀO.....	58
CHƯƠNG 12: DỮ LIỆU.....	63
CHƯƠNG 13: MÈO CÁNH BƯỚM.....	71
CHƯƠNG 14: BẰNG MÃ.....	76
CHƯƠNG 15: BƠ ĐẬU PHỘNG.....	79
CHƯƠNG 16: RỒI SAO NỮA?.....	82
CHƯƠNG 17: ÔI KHÔNG!.....	86
CHƯƠNG 18: KÍNH TƯ DUY.....	90
CHƯƠNG 19: BỨC ẢNH.....	94
CHÚ GIẢI.....	97

TẶNG NINA VÀ TIM – ML
TẶNG GOOSE VÀ BUBS (VÀ MỘT LỜI CẢM ƠN CHÂN THÀNH
ĐẾN TANYA ĐÃ CHO TÔI Ý TƯỞNG VỀ TẬP TRUYỆN NÀY
VÀ ĐẾN CÁC ĐỘC GIẢ THÂN YÊU, NHỮNG NGƯỜI ĐÃ MANG LẠI
NGUỒN CẢM HỨNG CHO TÔI!) – AC

Câu chuyện này không có thật.
Tên tuổi, nhân vật, nơi chốn, và các sự kiện
đều là sản phẩm tưởng tượng của tác giả,
và nếu có thật cũng được sử dụng với mục đích hư cấu.

LỜI MỞ ĐẦU

Dạo gần đây, tôi và Xá Xị ngày nào cũng ngóng đợi tiếng chuông cửa phía nhà kho.

Tôi biết hầu hết mọi người đều háo hức khi nghe thấy tiếng chuông cửa nhà họ reo vang. Nó có thể báo hiệu một món quà hoặc một gói hàng được giao đến, hay một người bạn ghé chơi. Nhưng chuông cửa nhà chúng tôi còn thú vị hơn thế nữa cơ. Bởi vì nó là chiếc chuông cửa *thần kì*.

Khi nó đổ chuông, điều đó có nghĩa là một sinh vật huyền bí đang đợi bên ngoài nhà tôi đấy. Một sinh vật huyền bí cần lắm sự giúp đỡ của chúng tôi.

Gần như cả cuộc đời mẹ tôi đã giúp đỡ chúng. Và bây giờ tôi cũng thế...

CHƯƠNG I

NHỮNG CUỘN LÔNG TRÒN

“Ở đây ai xinh nhất nào?” Tôi sà vào giữa đàn mèo nhỏ. “Là nhóc đó nha!” Tôi búng nhẹ lên mũi một chú mèo. Rồi tôi quay sang chú khác. “Cả nhóc nữa này!”

Một nhóc mèo lộn nhào tới đâm sầm vào cô em gái. Chúng lăn tròn ôm chặt lấy nhau.

Tôi thở dài hạnh phúc. “Còn gì đáng yêu hơn mấy nhóc mèo mập ú này cơ chứ.”

Mẹ cúi xuống bế một chú mèo tròn như một quả bóng lông vào lòng. “Không, Zoey à, mẹ nghĩ là không có đâu!”

Hai mẹ con cùng cười. “Con thích công việc tình nguyện ở trại cứu hộ mèo này ghê.” Oải Hương cọ má vào chân tôi, thế là tôi đưa tay gỡ gỡ bụng nó. Mèo nhỏ nằm nghiêng sang một bên, kêu rừ rừ khoan khoái.

“Nhưng đừng quên con đang làm việc đấy.” Mẹ đưa mắt về phía chậu cát vệ sinh.

“Vâng, con biết mà.” Tôi đứng lên và cầm lấy xẻng. Oải Hương nhồm dậy, chạy theo suýt va vào chân tôi.

Mẹ nhắc bóng Ngò Gai lên và nhìn vào mắt nhóc mèo. “Tiểu thư à, sao nịnh mãi mà cô không chịu kêu rừ rừ là thế nào?” Mèo con nháy mắt mấy cái rồi lại cuộn vào lòng mẹ.

Tôi cắm xẻng vào cát. “A! Con biết làm sao để Ngò Gai kêu rừ rừ đấy! Lần trước con đã tìm được một cách. Để con chỉ mẹ xem!”

Mẹ nhướng một bên mày.

Tôi liền ngồi xuống và lại nhặt xẻng lên. “À, để con xong việc đã.”

Mẹ mỉm cười và gãi cằm Ngò Gai. Nhóc lim dim mắt, thở dài khoan khoái.

Đóng nắp thùng rác, tôi đứng lên, phúi hết cát trên quần. Oải Hương nhảy vào chậu vệ sinh, tò mò hít lấy hít để.

“Chắc là Oải Hương muốn kiểm tra xem con làm việc thế nào.” Tôi cười. “À, con đã hiểu ra là Ngò Gai khá khó tính đấy. Một chiêu nịnh chưa đủ khiến nó kêu rừ rừ đâu. Mẹ phải làm hai trò nó thích cùng một lúc cơ!”

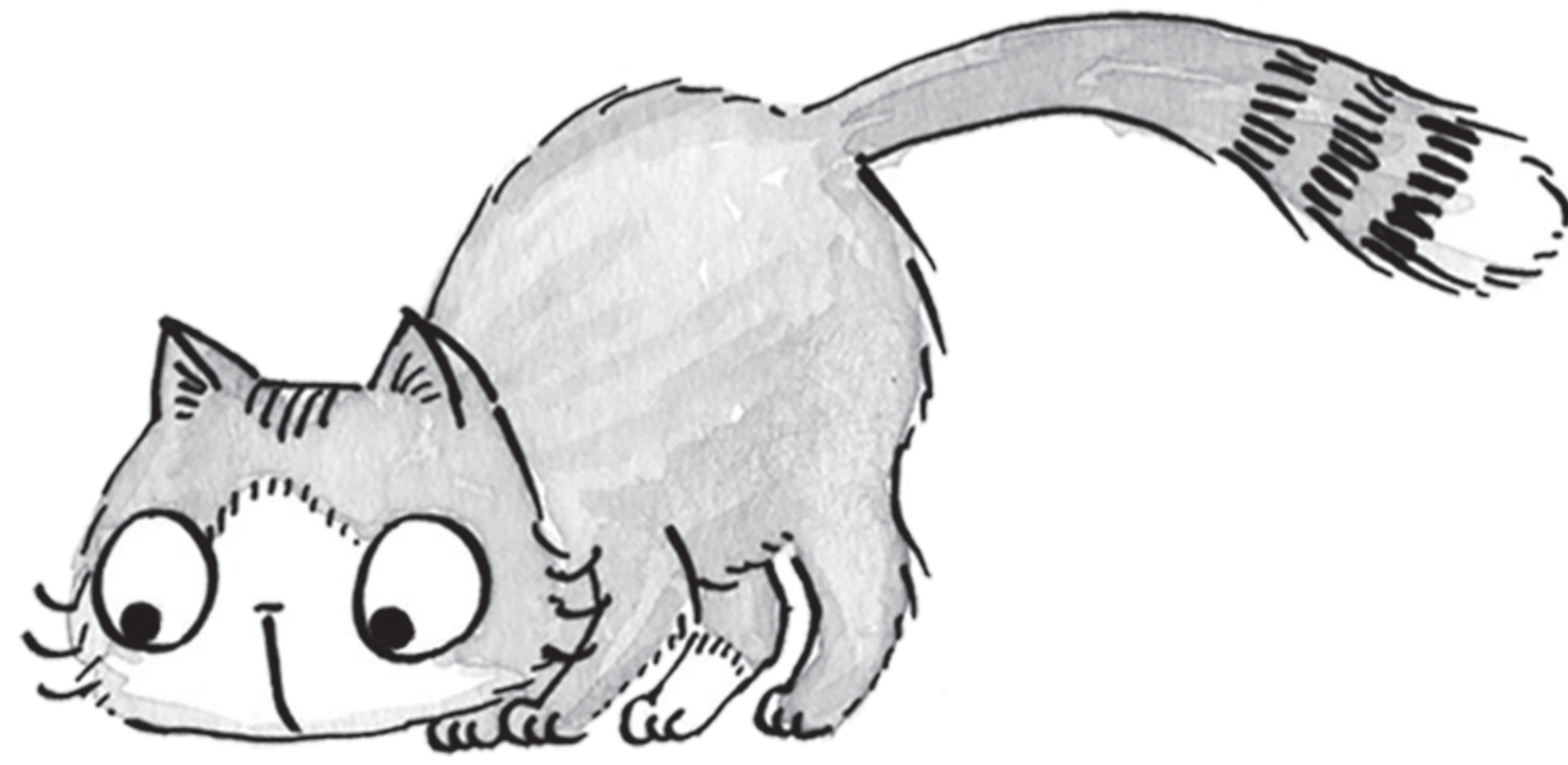

Mẹ gật đầu. “Hay đấy. Mẹ biết là nó thích gãi cằm, còn gì nữa không nhỉ?”

Tôi nhoẻn miệng cười. “Tay kia mẹ gãi bụng nó đi.”

Mẹ liền dùng tay trái gãi chiếc bụng tròn quay của chú mèo trong khi tay phải vẫn cù dưới cằm nhóc. Hiển nhiên, chỉ vài giây sau, chúng tôi đều nghe thấy tiếng rừ rừ thích thú.

“Là thế đấy!” Tôi giơ tay lên mỉm cười.

CHƯƠNG 2

VỀ NHÀ

Từ trại cứu hộ mèo về đến nhà, mẹ vừa treo túi xách thì đã nghe tiếng bước chân mèo chạy tới.

Xá Xị phanh kít lại ngay trước mũi chân tôi. “Meoooo!”

“Chào cậu!” Tôi nhấc bổng Xá Xị lên và dụi đầu nó vào cổ mình.

Xá Xị vùng vẫy thoát ra và không ngừng ngửi khắp người tôi.

“Đó là mùi của Ngò Gai và Oải Hương đấy, những nhóc mèo ở trại cứu hộ.”

Xá Xị nhảy phóc xuống, mặt ngoảnh đi chỗ khác.

Tôi quỳ xuống an ủi. “Ôi, Xá Xị, tớ vẫn yêu cậu nhất mà. Nghe này, mấy nhóc mèo kia đã có một mái ấm nhận nuôi rồi. Chúng chỉ ở lại trại thêm một tuần nữa, đợi cứng cáp một tí là sẽ về nhà mới đấy.”